

॥ रक्षोघ्न सूक्त ऋग्वेदः मण्डलं ४ अथवा १० ॥

कृणुष्व पाजः प्रसितिं न पृथ्वीं याहि राजेवामवाँ इभेन ।
 तृष्वीमनु प्रसितिं द्रूणानोऽस्तासि विध्य रक्षसस्तपिष्ठैः ॥ ४.४.०१
 तव भ्रमास आशुया पतन्त्यनु स्पृश धृषता शोशुचानः ।
 तपूष्यग्ने जुहवा पतङ्गानसन्दितो वि सृज विश्वगुल्काः ॥ ४.४.०२
 प्रति स्पशो वि सृज तूर्णितमो भवा पायुर्विशो अस्या अदब्धः ।
 यो नो दूरे अघशंसो यो अन्त्यग्ने माकिष्टे व्यथिरा दधर्षीत् ॥ ४.४.०३
 उदग्ने तिष्ठ प्रत्या तनुष्व न्यश्मित्राँ ओषतात्तिग्महेते ।
 यो नो अरातिं समिधान चक्रे नीचा तं धक्ष्यत्सं न शुष्कम् ॥ ४.४.०४
 ऊर्ध्वो भव प्रति विध्याध्यस्मदाविष्कृणुष्व दैव्यान्यग्ने ।
 अव स्थिरा तनुहि यातुजूनां जामिमजामिं प्र मृणीहि शत्रून् ॥ ४.४.०५
 स ते जानाति सुमतिं यविष्ठ य ईवते ब्रह्मणे गातुमैरत् ।
 विश्वान्यस्मै सुदिनानि रायो द्युम्नान्युर्यो वि दुरो अभि द्यौत् ॥ ४.४.०६
 सेदग्ने अस्तु सुभगः सुदानुर्यस्त्वा नित्येन हविषा य उक्थैः ।
 पिप्रीषति स्व आयुषि दुरोणे विश्वेदस्मै सुदिना सासद्विष्टिः ॥ ४.४.०७
 अर्चामि ते सुमतिं घोष्यर्वाक्सं ते वावाता जरतामियं गीः ।
 स्वश्वास्त्वा सुरथा मर्जयेमास्मे क्षत्राणि धारयेरनु द्यून् ॥ ४.४.०८
 इह त्वा भूर्या चरेदुप त्मन्दोषावस्तर्दीद्विवांसमनु द्यून् ।
 क्रीळन्तस्त्वा सुमनसः सपेमाभि द्युम्ना तस्थिवांसो जनानाम् ॥ ४.४.०९
 यस्त्वा स्वश्वः सुहिरण्यो अग्न उपयाति वसुमता रथेन ।
 तस्य त्राता भवसि तस्य सखा यस्त आतिथ्यमानुषगजुजौषत् ॥ ४.४.१०
 महो रुजामि बन्धुता वचोभिस्तन्मा पितुर्गोतमादन्वियाय ।
 त्वं नो अस्य वचसश्चिकिद्धि होतर्यविष्ठ सुक्रतो दमूनाः ॥ ४.४.११
 अस्वप्नजस्तरणयः सुशेवा अतन्द्रासोऽवृका अश्रमिष्ठाः ।
 ते पायवः सध्यञ्चो निषद्याग्ने तव नः पान्त्वमूर ॥ ४.४.१२
 ये पायवो मामतेयं ते अग्ने पश्यन्तो अन्धं दुरितादरक्षन् ।
 ररक्ष तान्सुकृतौ विश्ववेदा दिप्सन्त इद्रिपवो नाह देभुः ॥ ४.४.१३
 त्वया वयं सध्न्यश्स्त्वोतास्तव प्रणीत्यश्याम् वाजान् ।
 उभा शंसा सूदय सत्यतातेऽनुष्ठुया कृणुह्यहयाण ॥ ४.४.१४
 अया ते अग्ने समिधा विधेम प्रति स्तोमं शस्यमानं गृभाय ।
 दहाशसो रक्षसः पाह्यश्स्मान्द्रुहो निदो मित्रमहो अवद्यात् ॥ ४.४.१५

अथवा

रक्षोहणं वाजिनमा जिघर्मि मित्रं प्रथिष्ठमुप यामि शर्म ।
 शिशानो अग्निः क्रतुभिः समिद्धः स नो दिवा स रिषः पातु नक्तम् ॥ १०.८७.०१
 अयोदंष्ट्रो अर्चिषा यातुधानानुप स्पृश जातवेदः समिद्धः ।
 आ जिह्वया मूरदेवान्भस्व क्रव्यादौ वृक्त्व्यपि धत्स्वासन् ॥ १०.८७.०२
 उभोभयाविन्नप धेहि दंष्ट्रा हिंस्रः शिशानोऽवरं परं च ।
 उतान्तरिक्षे परि याहि राजञ्जम्भैः सं धेह्यभि यातुधानान् ॥ १०.८७.०३
 यज्ञैरिषूः संनममानो अग्ने वाचा शल्याँ अशनिभिर्दिहानः ।
 ताभिर्विध्य हृदये यातुधानान्प्रतीचो बाहून्प्रति भङ्घ्येषाम् ॥ १०.०८७.०४
 अग्ने त्वचं यातुधानस्य भिन्धि हिंसाशनिर्हरसा हन्त्वेनम् ।
 प्र पर्वाणि जातवेदः शृणीहि क्रव्यात्क्रविष्णुर्वि चिनोतु वृक्णम् ॥ १०.०८७.०५
 यत्रेदानीं पश्यसि जातवेदस्तिष्ठन्तमग्न उत वा चरन्तम् ।
 यद्वान्तरिक्षे पृथिभिः पतन्तं तमस्ता विध्य शर्वा शिशानः ॥ १०.०८७.०६
 उतालब्धं स्पृणुहि जातवेद आलेभानादृष्टिभिर्यातुधानात् ।
 अग्ने पूर्वी नि जहि शोशुचान आमादः क्ष्विङ्कास्तमदन्त्वेनीः ॥ १०.८७.०७
 इह प्र ब्रूहि यत्तमः सो अग्ने यो यातुधानो य इदं कृणोति ।
 तमा रभस्व समिधा यविष्ठ नृचक्षुसश्चक्षुषे रन्धयैनम् ॥ १०.८७.०८
 तीक्ष्णेनाग्ने चक्षुषा रक्ष यज्ञं प्राञ्चं वसुभ्यः प्र णय प्रचेतः ।
 हिंस्रं रक्षास्यभि शोशुचानं मा त्वा दभन्यातुधाना नृचक्षः ॥ १०.८७.०९
 नृचक्षा रक्षः परि पश्य विक्षु तस्य त्रीणि प्रति शृणीह्यग्रा ।
 तस्याग्ने पृष्ठीर्हरसा शृणीहि त्रेधा मूलं यातुधानस्य वृश्च ॥ १०.८७.१०
 त्रिर्यातुधानः प्रसितिं त एत्वृतं यो अग्ने अनृतेन हन्ति ।
 तमर्चिषा स्फुर्जयञ्जातवेदः समक्षमेनं गृणते नि वृद्धि ॥ १०.८७.११
 तदग्ने चक्षुः प्रति धेहि रेभे शफारुजं येन पश्यसि यातुधानम् ।
 अथर्ववज्ज्योतिषा दैव्येन सत्यं धूर्वन्तमचितं न्योष ॥ १०.८७.१२
 यदग्ने अद्य मिथुना शपातो यद्वाचस्तृष्टं जनयन्त रेभाः ।
 मन्योर्मनसः शर्व्याऽं जायते या तया विध्य हृदये यातुधानान् ॥ १०.८७.१३
 परा शृणीहि तपसा यातुधानान्पराग्ने रक्षो हरसा शृणीहि ।
 परार्चिषा मूरदेवाञ्छृणीहि परासुतृपो अग्नि शोशुचानः ॥ १०.८७.१४
 पराद्य देवा वृजिनं शृणन्तु प्रत्यगेनं शपथा यन्तु तृष्टाः ।
 वाचास्तेनं शरव ऋच्छन्तु मर्मन्विश्वस्यैतु प्रसितिं यातुधानः ॥ १०.८७.१५

यः पौरुषेयेण क्रविषा समङ्क्ते यो अश्व्येन पशुना यातुधानः ।
 यो अघ्न्याया भरति क्षीरमग्ने तेषां शीर्षाणि हरसापि वृश्च ॥ १०.८७.१६
 संवत्सरीणं पय उस्त्रियायास्तस्य माशीद्यातुधानो नृचक्षः ।
 पीयूषमग्ने यतमस्तिर्प्सात्तं प्रत्यञ्चमर्चिषा विध्य मर्मन् ॥ १०.८७.१७
 विषं गवां यातुधानाः पिबन्त्वा वृश्च्यन्तामदितये दुरेवाः ।
 परैरान्देवः सविता ददातु परा भागमोषधीनां जयन्ताम् ॥ १०.८७.१८
 सनादग्ने मृणसि यातुधानान्न त्वा रक्षांसि पृतनासु जिग्युः ।
 अन्नु दह सहमूरान्क्रव्यादो मा ते हेत्या मुक्षतु दैव्यायाः ॥ १०.८७.१९
 त्वं नो अग्ने अधिरादुदक्तात्त्वं पश्चादुत रक्षा पुरस्तात् ।
 प्रति ते ते अजरास्तपिष्ठा अघशंसं शोशुचतो दहन्तु ॥ १०.८७.२०
 पश्चात्पुरस्तादधिरादुदक्तात्क्विः काव्येन परि पाहि राजन् ।
 सखे सखायमजरौ जरिम्णेऽग्ने मर्ताँ अमर्त्यस्त्वं नः ॥ १०.८७.२१
 परि त्वाग्ने पुरं वयं विप्रं सहस्य धीमहि ।
 धृषद्वर्णं दिवेदिवे हन्तारं भङ्गुरावताम् ॥ १०.८७.२२
 विषेणं भङ्गुरावतः प्रति ष्म रक्षसो दह ।
 अग्ने त्रिग्मेन शोचिषा तपुरग्राभिरृष्टिभिः ॥ १०.८७.२३
 प्रत्यग्ने मिथुना दह यातुधाना किमीदिना ।
 सं त्वा शिशामि जागृह्यदब्धं विप्र मन्मभिः ॥ १०.८७.२४
 प्रत्यग्ने हरसा हरः शृणीहि विश्वतः प्रति ।
 यातुधानस्य रक्षसो बलं वि रुज वीर्यम् ॥ १०.८७.२५